

Casey Jones

A

Pojďte ke mně vy, co máte po práci,

E7

strojvůdci, výhybkáři, nádražáci,

A

poslechněte si o srdci jako bronz,

E7

A

který nosil ve své hrudi Casey Jones.

Bylo to zrovna po těch velkejch deštích,

Casey vylez na mašinu, samej smích,

a jako vždy, i dnes pro něj hlavní je,

ve vlaku že poštu veze do Virginie.

A

Casey Jones, na lokálce svojí,

E7

Casey Jones, mašinfírů král,

A

Casey Jones, smrti se nebojí,

E7 A

do poslední chvíle na mašině stál.

Poslouchejte brzdaři a tuláci,

ty deště v trati udělaly zlou práci,

marný bylo Casey Jonese snažení,

vlak nabíral čím dál větší zpoždění.

C

Ale můžete vzít na to všichni jed,

G7

jet opatrně Casey dlouho nedoved.

C

Náhle řekl: "Ať nás třeba vezme d'as!"

G7 C

Poštovní vlak, holt, ten já dovezu včas."

C

Casey Jones, na lokálce svojí,

G7

Casey Jones, mašinfírů král,

C

Casey Jones, smrti se nebojí,

G7 C

do poslední chvíle na mašině stál.

Někdy je život strašnější, než v černech snech,
někdy má člověk počkat, nebejt samej spěch.

Casey kouká a oči ho bolejí,
proti sobě vidí vlak v tý samý koleji.

A

Tak se teda řítí proti vlaku vlak,

lidi už se zachraňjou všelijak,

jenom Casey stojí jako kapitán,

když pod ním jeho loď jde vstříc hlubinám.

Casey Jones ...

Až pojeděš tam k Virginskejm horám blíž,

uvidíš tam vedle trati z pražců kříž,

koleje tam v noci svítěj jako bronz,

tam umřel král mašinfírů, Casey Jones.

Casey Jones ...

Žížaličky

(E, H7)

Sláva nám, sláva nám, my jsme ňáci kabrňáci,

sláva nám, sláva nám, my jsme ňáci kosové.

Ve dne spíme, v noci bdíme, zbytek času soutěžíme,

sláva nám, sláva nám, my jsme ňáci kosové.

Sláva nám, sláva nám, sláva nám a žížaličkám,
Sláva nám, sláva nám, sláva nám a žížalám.
Žížala je prima zvíře, když neprší, tak je v díře.
Sláva nám, sláva nám, sláva nám a žížalám.

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Ami Dmi Ami
/:To znám, to dobře /3x znám/
E7 Ami
na kolejích nejsem nikdy /3x sám./:

Ami
Shejbní hlavu kamaráde, tunel před námi,
Dmi
veksle tlučou, píšťaly řvou zvonce vyzvání.
E7
V boudě dobrej mašinfíra není žádněj srab,
Ami E7 Ami
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
E7 Ami
yes, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Když z komína od mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám, yes,
chudej hobo není nikdy sám.

To znám

Pod zádama uhlí mám a deku dřavou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou.
S večerem jsem do vagónu zalez jako krab,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
yes, že všech chlapů nejšťastnější chlap.
Za zádama Frisko, semafor je zelenej,

vlak se žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se, občánkové, hoboos jedou k vám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
yes, chudej hobo není nikdy sám.

To znám

Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad.
Jáčku, helou, sklopí oči, udělá to klap,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
yes, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
Když z komína od mašiny letí černej dým,
na tom světě širokým věc jednu jistě vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
yes, chudej hobo není nikdy sám.

To znám

Podzimní zpráva

C

Nedej se opít vzduchem léta,

Dmi

když větrem vůně roznáší,

G

obláček v oblak slunce splétá,

(F)

C

/:zprávu nám listí přináší:./

Tu zprávu lesům, vodám, stráním,

V zákopech Němci si tiše seděli,
aniž tu neděli o mně něco věděli,
času bylo málo a mě to táhlo tam,
kde se zdálo, že Tatarům hlavu zamotám.

Vyfasujem

Švédové si právě pekli vepřový,
když tu jsem náhle na ně vyběh' ze křoví,
jejich jediná mě střela minula,
a tak jsem tu bitvu v Kentu vyhrál 3:0.

Vyfasujem

Měl jsem jenom jednu flašku ginu,
skrže tmu si kamarádi tunel vydlabem,
přes Waterloo

Tak už mi má holka mává

<i>Emi</i>	<i>D</i>	<i>C</i>	<i>Emi</i>
Posledních pár minut zbejvá jen,			
	<i>D</i>		<i>A Emi</i>
máš teplou dlaň a už se stmívá,			
	<i>D</i>	<i>C</i>	<i>Emi</i>
těžký je říct, že se končí den,			
	<i>D</i>	<i>A C E</i>	
vlak poslední vagón mívá.			

<i>G</i>			
Tak už mi má holka mává,		<i>F D</i>	
ve vočích má slzy pálivý,			
<i>Emi</i>		<i>C</i>	
život jde dál, to se stává,			
<i>Ami D</i>			
já to vím.			

G

Tak už mi má holka mává,

FD

výpravčí zelenou dává.

Emi

/:3x Tak jed', jed', jed',:/ tak jed'.

Koleje jsou cejchem loučení,

holkám se vočích střádá,

smutek je šátek osamění,

co mužskejm na cestu mává.

Tak už mi

Za zády zůstal mi pláč i smích,

do tmy se můj vlak teď řítí,

zmizela holka jak loňskej sněh

a světla měst v dálce svítí.

Tak už mi

Zelené pláně

Ami

Dmi Ami

E7

Tam, kde zem duní kopyty stád,

Ami

Dmi

C

G

znám plno vůní, co dechám je tak rád.

F

G7

C

Ami

Čpí tam pot koní a voní tymián,

Dmi

G

C

E7

kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán.

Ami

Dmi

Ami E7

Ami

Rád žiju na ní, tý pláni zelený.

Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal,

já měl svou milou a moc jsem o ni stál.

Až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám.
Sám, znenadání, v tý pláni zelený.

F *G7* *C*
Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F *G7* *C*
jenom jako dřív mě žití netěší.
Ami *Dmi*
Když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami *Dmi* *E7* *Ami*
prosím ať jí poví, že mám v srdci troud.

Kdo ví, až se dozví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží.
Sem, do mých dlaní, v tý pláni zelený.

Zlaté střevíčky

D
Moje střevíčky jsou jako ze zlata, *A*
když je mám, připadám si hrozně bohatá,
ty si vezmu jen v onen slavný den,
A7 *D*
až si sednem do kočáru ty a já.
Moje bílé šaty, celé z hedvábí,

ty naráz všechny lidi kolem přivábí,
budu v onen den zářit tobě jen,
až si sednem do kočáru ty a já.

D *Emi*
Ach, jsou samé zlato, ach, ty stojí za to,
A *A7* *D*
zlaté střevíčky na nohou, ty tolik krásné jsou,
D *Emi*
jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,
A *A7* *D*
když ty střevíčky pěkně jdou tou zlatou uličkou.

Na své staré banjo nemám vůbec čas,
je to dávno, co ztratilo svůj zlatý hlas,
v onen slavný den bude nalezen,
až si sednem do kočáru ty a já.
Moje sestra Lou a mladší bratr Ben
budou krásní v těch černých šatech v onen den,
ale nejvíce zlaté střevíce,
až si sednem do kočáru ty a já.
Ach

Potom řeknu sbohem děti, musím jít,
odcházím tam, kde věčně září slunce svít,
sen je vyplněn, přišel onen den,
až si sednem do kočáru ty a já.
Všichni lidé budou mi teď závidět
zlaté střevíčky a zlatých šestnáct let,
budu bohatá, celá ze zlata,
až si sednem do kočáru ty a já.
Ach

Husita

C *G7*
/:Pásaval jsem koně u nás ve dvoře, ale už je nepasu.:/
C *F* *C* *G7 C*
Chudák, ten je dole, a pán nahoře, všeho jenom do času,
F C *G7 C*
jó, všeho jenom do času.

/:Máma ušila mi režnou kytlici, padla mi jak ulitá,:/
táta vytáh ze stodoly sudlici - teď jseš Jarku husita,
jó, teď jseš Jarku husita.

C *G7* *F* *G7* *C*
/:Hejtman volá: Do zbraně! Bijme pány, hrr na ně!:/
C *F* *C* *G7 C*
A mně srdce buší, lásce dal jsem duši, jen ať s námi zůstane.

/:U města Tachova stojí křížáci, leskne se jim brnění,:/
sudlice je těžká, já se potácím, dvakrát dobře mi není,
jó, dvakrát dobře mi není.
/:Tolik hekých holek chodí po světě, já žádnou neměl pro sebe.:/
Tak si říkám, chlapče, křížák bodne tě a čistej půjdeš do nebe,
jó, čistej půjdeš do nebe.

Hejtman volá

/:Na vozové hradbě stojí Marie, mává na mě zdaleka,:/
křížáci, kdo na ni sáhne, mordyjé, ten se pomsty dočeká,
jó, ten se pomsty dočeká.
/:Chtěl jsem jí dát pusku tam, co je ten keř, řekla to se nedělá!:/
Když mě nezabijou, to mi holka věř, budeš moje docela,
jó, budeš moje docela.

Hejtman volá

/:Už se na nás valí křížáci smělí, zlaté kříže ne krku,:/
když nás uslyšeli, jak jsme zapěli, zpět se ženou v úprku,
jó, zpět se ženou v úprku.
/:V trávě leží klobouk, čípak asi je? Prý kardinála z Anglie.:/
Tam v té trávě zítra budeme se mít já a moje Marie - jó, ať
miluje kdo žije, jó, ať žije historie.

Jarní tání

Ami

Dmi

C

Když první tání cesty sněhu zkříží

F *Dmi E* *Ami*

a nad ledem se voda objeví,
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

Ami *F* *C*

Přišel čas slunce, zrození a tratí,

F *C*

na kterejch potkáš kluky ze všech stran.

Ami

Dmi

/:Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,

F *E* *Ami*

oživne kemp, jaro vítej k nám.:/

Kdo ví, jak voní země když se budí,
pocit mám vždy, jak zrodil bych se sám.

Jaro je lék na řeči, co nás nudí

a lidi co chtěj zkazit život nám.

Přišel

Zmrznout by měla, kéž by se to stalo,

srdce těch pánů, co je jim vše fuk.

Pak bych měl naděj, že i příští jaro,

bude má země zdravá jako buk.

Přišel

Žij a nezapomínej

Ami *C Ami* *G*
Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
Dmi *G* *C* *Ami*
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Dmi *G* *C* *Ami*
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
Dmi *G Ami* *C*
a pak vzpomenu si lásko na tebe.
Dmi, G, C, Ami
Na, na, na
Dmi *E* *Ami*
A pak vzpomenu si na tebe.

Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet, že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju.
Na, na, na
A co jsem si nadrobil si i vypiju.

Až zítra ráno v pět poručík řekne Pal!
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám samotnou tady na zemi.
Na, na, na
Že tě, lásko, nechávám na zemi.

Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát.
Tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím nezapomeň, nezapomeň a žij!
Na, na, na
Na mě nezapomeň a žij.

Sto kroků

C *Ami*
Když městem bloudím stále sám,
Dmi *G*
kroky svoje počítám
C *Ami Dmi* *G*
a vím, že sto kroků je sad a dalších sto je věž
C *Ami* *Dmi* *G*
a na tý věži hnízdo maj ptáci, co kroky nesčítaj,
C *Ami* *Dmi G* *C*
a na tý věži hnízdo maj, před sebou celý svět.

Sto dalších kroků tam je sál,
tolikrát na něj vzpomínal,
neuměl nikdy počítat, sám zůstal na ulici stát,
viděl co nikdo nevidí, s životem už si musíš hrát,
viděl co nikdo nevidí a tak ho nikdo neměl rád.

Dalších pár kroků tam je krám,
výlohy děti oblíhají
a sní, že jednou budou tam s mámou pospíchat
a sní, že jednou budou létat, na život si hrát,
svěť štěstí budou čekat, svět patří dětským hrám.

Sto kroků vede k nádraží,
vlaky tam lidi přiváží,
vesnice, města, údolí, koleje ženou kroky tvý,
a jak se jednou otočíš, nikdo ti ruku nepodá,
a jak se jednou otočíš, láska ti bude vzdálená.

Zastav se o sto kroků dál,
a koukej co jsi zameškal,
a jako řeka má svůj proud, životem musíš dále plout,
ale nač kroky počítat, na každým kroku zůstaň stát,
ale nač kroky počítat, zkus svoji píseň hrát.

Tak šel čas

Ami *C* *E7*
Když jsi byl malej kluk, jako kluk plnej snů,
Ami *C* *E7*
tajemství před mámou schovával,
Ami *C* *E7*
chtěl jsi bejt hrdinou, lásku mít nevinnou,
Ami *E7* *Ami*
pro ni rád proti všem by jsi stál.
C *G* *Dmi* *E7*
Tak šel čas, přísahám, kolik zůstalo štěstí
Ami *C* *E7*
a snů někde v příkopě stát.
Ami *C* *E7*
Není čas, musíš jít, touhu svou sebou mít,
Ami *E7* *Ami*
neztratit to, co máš tolik rád.

Když jsi byl malej kluk, jako kluk přání měl,
každej vlak ohromnej se ti zdál,
měl jsi plán, tajnej plán, obeplout oceán
a tvůj sen pojednou blízko stál.

Tak šel

Přešel den, přešla noc, měl jsi málo i moc,
najednou odešel dětskej smích,

zmizely nápady, tajemství ohrady,
najednou ten tvůj smích prostě ztich.

Tak šel

Malý bobr

Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak si chvilku hraje rád, hraje rád, hraje rád.
Postaví se na zadní, na zadní, na zadní,
jenom bobře nespadni, jenom nespadni.

Prosím vás, buďte tak dobří,
dělejte to jako ti bobři,
raději hned po dobrém
následujte za bobrem.

Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
dobré jídlo jídá rád, jídá rád, jídá rád.
Pije mléko glogloglo, glogloglo, glogloglo,
aby mu to pomohlo, dělá glogloglo.

Prosím vás

Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,

tak si uši myje rád, myje rád, myje rád.
Vyčistí si pravý zub, levý zub coby dup,
a už spinká jako dub, spinká jako dub.

Prosím vás, buďte tak hodní,
dělejte to jak bobři vodní,
stejně Jana jako Jan
pochodujte do hajan.

Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak si chvílku hraje rád, hraje rád, hraje rád.
Postaví se na zadní, na zadní, na zadní,
jenom bobře nespadni, jenom nespadni.

* * *

Náměšť

C *Ami* *Dmi* *G*
/: Krásný je vzduch, krásnější je moře, :/
C(Dmi) *Ami(G) C G7 C*
/::Co je nejkrásnější?/: Usměvavé tváře.:/

Pevný je stůl, pevnější je hora,
co je nejpevnější? Ta člověčí víra.

Pustá je poušť i nebeské dálky,
co je nejpustější? Žít život bez lásky.

Mocná je zbraň, mocnější je právo,
co je nejmocnější? Pravdomluvné slovo.

Velká je zem, šplouchá na ní voda,
co je však největší? Ta lidská svoboda.

Krásný je vzduch

Obsah:

Casey Jones
Podzimní zpráva
Ze všech chlapů nejšťastnější chlap
The Battle of New Orleans
Náměšť (Oslava lidství, Krásný je vzduch)
Žížaličky
Tak už mi má holka mává

Zelené pláň
Zlaté střevíčky
Husita
Jarní tání
Žij a nezapomínej
Sto kroků
Tak šel čas
Bobr

